

Sumina pentru suflet

**Foaie Parohială editată de Parohia Romano-Catolică Orșova
cu sprijinul părintelui paroh Pr. Dr. Davor LUCACELA**

Nr. 11/2021 din 14.03.2021

Din cuprins:

**Salvarea este pe pilon
pag. 2**

**Mesajul Mariei „Fie mie după voința
ta”
pag. 3**

**Mărturia unui papă suferind are o
mare importanță
pag. 5**

**Scrisoarea sf. Daniel Domboni
despre sfântul Iosif
pag. 6**

**Buna vestire a Fecioarei Maria
pag. 7**

**Rugăminți pentru apărarea vieții
nenăscute
pag. 9**

**Mesajul Reginei Păcii
pag. 10**



**„Iată, eu sunt slujitoarea Domnului, fie
mie după cuvântul tău” Lc 1,38**

Salvarea este pe pilon

Duminica a patra din Post

Lect. I 2 Cronici 36,14-16.19-23

Lect. II Ef 2,4-10

Evangelhia In 3,14-21

Așa trebuie să fie înălțat Fiul omului

Astăzi Domnul te așteaptă în singurătate departe de mulțime. Îl vei găsi dacă te alături lui Nicodim, unul dintre membrii marelui sfat, care se pregătește să meargă la el pentru o convorbire particulară. Urmează-l în aceea, că nu regretă timpul și confortul, pentru a se putea întâlni cu Isus. A ales pentru aceasta liniștea nopții, și de aceea, în acest timp citește cu atenție lecturile Vechiului și Noului Testament din această duminică. Nu-ți aduce aminte de o privire în istoria Israelului asemănătoare cu timpurile de azi? S-a împlinit timpul, ca *supărarea Domnului să se aprindă, pentru că nu mai există vindecare?* Răspunsul la această întrebare îl vei primi în convorbirea din noapte cu Domnul. Va fi vorba aici tocmai de mijlocele de salvare a unei asemenea situații. Nicodim vine la Domnul, cu totul altă poziție decât colegii din marele sfat. Fiecăruia care vine cu inima deschisă și cu inimă sinceră Isus îi va transmite cele mai profunde mistere ale sale.

Cuvântul Domnului ne aduce aminte situația dramatică a poporului ales. Pentru că Izraeliții în pustiu, în orbirea lor nu au văzut, că revolta și murmurul lor nu numai că-l insultă grosolan pe Domnul, ci înainte de toate se amenință pe ei înșiși, Dumnezeu a trimis șerpi, pentru ca poporul să simtă pe propriul trup, ceea ce nu a vrut să înțeleagă în inima sa. Acesta este sensul pedepsei lui Dumnezeu. Abia după o afectare sensibilă poporul înțelege și se roagă pentru iertare și salvare. Atunci Moise la îndemnul Domnului a atârnat pe un pilon un șarpe din bronz. Cine a privit la șarpele atârnat a fost salvat.

Poate că nici tu încă nu simți suficient, cum șarpele Dușmanul amenință viața ta spirituală și corporală în cele mai diferite moduri: cu himera bogăției, egoism și avariție, cum intră în sânge cu un venin mortal al mândriei, egoismului, grandomaniei, cum paralizează și slăbește veninul, slăbește trupul, trăirile sentimentale și amplifică bucuria egoismului. Șerpii de toate felurile mișună peste tot și nu există

posibilitatea, ca să te salvezi cu propriile puteri. Neamul omenesc arogant și disprețuitor se află într-un pericol mult mai mare decât poporul care murmură împotriva lui Dumnezeu în pustiu. Dumnezeu, însă *atât de mult a iubit lumea*, încât nu lasă doar să fie turnat un șarpe din metale, dar *sacrifică pe propriul său Fiu, să fie atârnat pe lemn.*

Deci când din gura lui Isus aflu, cât de prețioasă este pentru tine salvarea Crucii, pregătește-te să mergi cât mai curând pe Calvar, pentru ca într-o lungă și smerită concentrare și într-o încredere penitentă să privești spre Acela care a venit să te salveze. Ce vezi aici pe lemnul crucii? Privirea îți va fi dominată de un trup uman gol cu membrele scoase din articulații și tendoanele rupte. După biciuire spatele brăzdat de loviturile de bici mai departe un lemn dur și zgrunțuros. Acest trup chinuit ar vrea să se răsucească de durere ca un șarpe, dar piroanele din mâini și picioare facilitează doar încordări de durere, pentru ca gâtul, contractat de durere, să aspire un pic de aer măcar pentru moment. Moare în fața privirilor tale Bărbatul treptat moare, pentru ca tu să ai destul timp să privești la El și *prin rănille sale să fii vindecat.*¹

În jurul tău aici sunt mulți aceia, care îl privesc pe Cel Răstignit, dar nu toți vor fi vindecați. Fariseii și oamenii legii se uită la Isus doar, pentru ca să se bucure de neputința lui. Îl privesc soldații, care l-au bătut în cuie pe cruce, pentru că așteaptă, când vor putea termina meseria lor nemiloasă și să se întoarcă la distracțiile lor. Îl privesc infractorii, care au fost crucificați odată cu el, dar fiecare cu un final diferit.

Dacă simți o dorință sinceră pentru însănătoșire, privește-l pe Isus nu numai cu ochii, ci și cu inima plină de durere și încredere. Privește-i obrazul contorsionat, pentru a putea măcar să presupui prețul salvării tale. Privește-l prin ochii îndurerăți ai Mamei sale, care singura vede desăvârșit, ce se derulează aici. Unicul său Copil – cel mai frumos dintre fii oamenilor – este atârnat pe lemnul defăimat și desfigurat. Cel mai mare Sfânt este socotit printre infractori. Cel mai darnic Binefăcător este îndepărtat ca un

¹ Is 53,5

răufăcător periculos. Atotputernicul a primit atributul neputinciosului. Acela, prin care totul este creat, lumea vizibilă și invizibilă, atârnă aici dezbrăcat, jefuit de toate. Regele, căruia i se închină cu respect tot cerul, a devenit ținta blasfemiei și a derâderii. Inițiatorul a întregii vieți primește o moarte înjositoare, și toate acestea numai pentru aceea, că el Fiul Celui Preaînalt a devenit ascultător, până la moartea pe cruce.² Tuturor, acelora care l-au nedreptățit atât de mult, le trimite de pe cruce iertarea sa. Infractorului, care imploră îndurare, îi promite încă astăzi întâlnirea în rai. Tot, ceea ce a suferit, a suferit din nemărginita dorință, de a putea împărți milostivirea sa. Ce ar putea să-ți refuze?

Cu ce cuvinte te vei adresa Regelui răstignit? *Dacă este regele Israelului, să coboare de pe cruce și vom crede în el.*³ Sau poate: *Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt ca cielalți oameni: hrăpăreți, nedrepti, adulteri, sau chiar ca vameșul acesta?*⁴ Mai curând împrumută rugămintea confirmată a criminalului care a fost milostivit: *Isuse, adu-ți aminte de mine!*⁵

Iertarea Domnului nu numai că te eliberează, ci te și obligă, să aduci la cruce pe toți, care nici nu au știut, ce pericol îi amenință și cine este Acela, care plin de milostivire și iertare așteaptă privirea și cuvintele lor de pocăință.

*Să mi se lipească limba de cerul gurii, dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu-ți voi da prioritate în fața oricărei bucurii*⁶

Sursa: Světlo, nr. 12/2006, pag. 3

Mesajul Mariei „Fie mie după voința ta”

P.Dalamtius Zillingen

În luna a șasea. Este expresia, care presupune ceva anterior. Concret este vorba de Elisabeta, care la bătrânețe l-a conceput pe Ioan, numit mai târziu Botezătorul. Imediat ce a înțeles, că este însărcinată, a

*rămas izolată timp de cinci luni. Maria a aflat aceasta de la înger cu o lună înainte. Aceasta este cea de-a șasea lună, în care îngerul Gabriel, îngerul mesager al mântuirii mesianice, a fost trimis de Dumnezeu. Numele lui apare în Biblie doar de patru ori (Dt 8,16; 9,21; Lc 1,19.26). Numele lui ne spune acum, că vom asuzi mesajul mântuirii și imediat vom pricepe, că este vorba de o mântuire definitivă care își are începutul în Maria. A fost trimis de Dumnezeu. Însuși Dumnezeu este protagonistul a ceea, ce se întâmplă acum, și trimite mesajul despre mântuire nu în templu în timpul sfintei liturghii (1,8-20) ci în orașul din Galileea cu numele Nazaret, deci în locul până acum fără importanță. Poate fi ceva bun din Nazaret?*⁷ Dumnezeu trimite îngerul său nu la vre-o personalitate importantă, ci la o față necunoscută în vârstă de 13-14 ani, fecioară logodită cu Iosif, urmașul lui David, despre care însă nu se poate presupune, că s-ar așeza pe tronul lui David. Dumnezeu se adresează celor smeriți, oamenilor fără importanță socială, dar este Dumnezeu, care îi ridică pe cei umili. În acest loc apoi pentru prima dată apare numele ei *Maria*.



Bazilica Bunei Vestiri din Nazaret

Bucură-te, cea iubită mereu

Îngerul a intrat la ea și i-a spus: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine. Chiar dacă suntem obișnuți să auzim aici „Ave” – fi sănătoasă, în originalul grecesc este expresia chaire – bucură-te.

Aceasta ne aduce aminte îndemnul: *Bucură-te, fiica Sionului, prin care este adresat mesajul mesianic. Și îngerul ne transmite imediat motivul bucuriei.*

O apelează pe Maria *plină de har*. În textul original este *kecharitomene*, ceea ce înseamnă *umplută de har*.

² Fil 2,8

³ Mt 27,42

⁴ Compară Lc 18,11

⁵ Lc 23,42

⁶ Psalmul responsorial 136

⁷ In 1,46

Marea întrebare a îngerului adresată Mariei este: Vrei să devii Mama Fiului lui Dumnezeu?

Maria prima dată tace și judecă. Este conștientă: mesajul îngerului vizează viitorul ei, pe care deocamdată și l-a creat: imaginea vieții consacrate lui Dumnezeu. Înseamnă deci, că sfârșitul cu singurătatea și tăcerea, pe care le asociază cu viața consacrată lui Dumnezeu. Sfârșitul este ultimul loc pe lume, după care tânjea, pentru că Maica lui Dumnezeu este expusă în mijlocul atenției pe scenă unde se hotărăște soarta veșnică a omenirii. Stă deci în centrul atenției istoriei mondiale. Viața ei, care deocamdată a văzut-o sub pelerina unei vieți obișnuite unei femei din vremea ei, va fi dintr-o dată scos din soarta vieții supranaturale a mai marilor acestei lumi. Cu fiecare mesaj al îngerului se dăruie ceva în noi, ceva de care până acum am fost dependenți, pentru ca viața noastră să se trezească doar sub privirea lui Dumnezeu.

Maria știe, că trebuie să nască Răscumpărătorul. Încă nu cunoaște amănunțele, cum se va ajunge la răscumpărare. Asta a citit la prorocul Isaia despre slujitorul lui Dumnezeu, care va fi zdrobit pentru păcatele noastre, îi este cu totul suficient, ca să-și poată închipui, ce poate să aștepte ca mamă a Răscumpărătorului. Este suficient numai să știe, că trebuie să-l accepte, pentru ca apoi să-l jertfească. Acest copil se implementează în inima mamei mai mult decât oricare copil dar numai pentru aceia, ca apoi să fie răpit din inima ei.



Locul bunevestiri

Și pentru acestea trebuie să spunem DA-ul nostru. Pentru că numai din zdrobire poate ieși o viață divină. Numai

A fost zdrobit – aceasta este și soarta noastră. Deseori vom fi zdrobiți cu eforturi zilnice, de vicisitudini și înainte de toate cu evenimente

mortificarea unui comportament natural poate ieși un comportament divin



Fontana Mariei din Nazaret

Dificilul și binecuvântatul „Fiat”

Fiat-ul Mariei (DA-ul) înseamnă: „Iată,

Doamne, sunt pregătită să fiu ajutor și asociat în coasta Slujitorului și să merg cu el până la capăt pe greul drum al răscumpărării. Despre el a scris prorocul tău cu litere de sânge. *Ecce ancilla Domini* (iată slujitoarea Domnului) nu este doar o atragere a inevitabilei sorți, ci expresia dorinței interioare și a hotărârii. Da-ul foarte clar pentru rolul, care i-a fost atribuit ca celei de-a doua Eve, în opera de mântuire a Fiului său dumnezeiesc, în același timp o despărțire dureroasă cu presupunerea unei vieți, pe care o purta până acum în inimă. Acum Dumnezeu o cheamă la un drum cu totul nou, necunoscut și plin de neprevăzut și întunecimi, plin de neliniște, a sângelui și lacrimilor. Și Maria a pășit pe acest drum. Urmărește chemarea lui Dumnezeu pe drumul, pentru care nu există o privire umană și nici planificare, ci numai dedicarea necondiționată și împlinirea cu ascultare a operei, pe care Tatăl l-a stabilit Răscumpărătorului, cu a cărui viață este unită în mod inseparabil. Dacă până acum singura își alegea drumul spre Dumnezeu, acum a devenit doar instrument voinței superioare și cu o menire superioară: slujitoarea Domnului renunță la toate dorințele sale și speranțele personale și se supune ca o ofrandă curată fără rezerve și o dragoste de copil.

Și noi trebuie să ne despărțim de toate dorințele personale, speranțe și planuri și noi trebuie să învățăm să suportăm rănirea, biciuirea sufletească, pentru ca în noi să se îplinească voința lui Dumnezeu. Abia, când în sufletul nostru, cu totul întunecat, va apărea o lumină nouă și clară a credinței. Numai dacă vom deveni instrumente asemănătoare în mâna lui Dumnezeu,

Dumnezeu poate să construiască ceva în noi. De aceea, trebuie să depunem efort și să luptăm pentru această

consfințire totală lui Dumnezeu, și să pășim pe acest drum al răscumpărării și să-i luăm și pe alții cu noi mergând spre adevăratul țel.

Sursa: Světlo, nr. 12/2006, pag. 6

Mărturia unui papă suferind are o mare importanță **Dialogul Radioului Vatican cu cardinalul Josef Ratzinger**



Domnule cardinal, papa este la spital, și se spune, că momentan nu poate vorbi. Cum trebuie să înțelegem din punct de vedere teologic? Papa trebuie să fie capabil să vorbească, pentru a

putea fi papă?

Aș spune, că nu. Dar de-a lungul timpului în slujirea papală pot interveni faze, când papa de

Iubiți-l pe Cristos și urmați-l până pe Golgota, ca să găsiți adevărata viață, care ni le-a dat Tatăl – Ioan Paul II 11sept.2002

fapt nu poate vorbi, dar poate avea alt mod, cum să-și exprime hotărârile și cum să comunice, să asculte și să răspundă. Pentru aceasta există o sumedenie de posibilități. Cred, că în ultimii ani am învățat, că mărturia unui papă suferind are o mare importanță și în felul ei, suferința este o altă formă de a vesti.

Am văzut multe scrisori și mărturii personale, cât de entuziasmați se simt oameni suferinzi de aceasta. Asociația celor suferinzi da Parkinson mi-au scris ca semn de

mulțumire pentru papă, că în momentul actual a reabilitat în ultimii ani, în ochii oamenilor pe acești bolnavi, prin aceea, că are curajul ca într-o asemenea situație să apară în public și să facă ceea ce are de făcut prin poziția sa. El, în perioada pe drumul suferinței sale a dăruit foarte multe lucruri noi. Pe scurt: este o bună bucată din drumul său. Papa ne-a dăruit foarte multe cuvinte și tot mesajul.

Un alt mesaj constă în faptul, că intră în comunitatea lui Isus Cristos cel pătimitor. Ne arată, cât de roditoare este suferința, când o suporti împreună cu Domnul și împreună cu mulți suferinzi ai acestei lumi: suferința are sens, poate fi ceva pozitiv. În final cred, că acesta este mesajul, care izvorăște din întreaga viața a papei și este foarte important în această lume, suferință care încearcă să fie îndepărtată sau în final anulată, cu toate că nu se poate îndepărta.

Ce-l conduce în felul acesta, încât este capabil, așa cum spuneți, ca finalmente să se arate în această suferință, în fața altora?

Cred, că am găsit răspunsul la aceasta tocmai în ultima sa carte, unde spune, că în dependență cu atentatul, pe de o parte și mesajul Faustinei Kowalska despre milostivirea lui Dumnezeu pe de altă parte a învățat, a învățat, că în milostivirea lui Dumnezeu suferința a primit un nou sens pozitiv și este formă esențială cum ne apără Dumnezeu și cum limitează granițele răului. Nu pune granițele răului astfel, că ar face-o cu forța; el le limitează tocmai cu milostivirea sa, prin aceea că el însuși, nu face răul, ci primește din nou omul și lumea în suferința sa. Această convingere interioară care s-a maturizat în el după atentat și pentru care mesajul Fustinei Kowalska despre milostivirea lui Dumnezeu, i-a fost premisa teologică, este așa numita privire interioară, din care apoi trăiește și care în urmarea lui Cristos cel suferind primește și mai departe transmite semnul încrederii în milostivirea lui Dumnezeu.

Mesajul lui acum este altul decât înainte? Suferința sa îl conduce mai aproape de Isus Cristos ca pe cel suferind, în timp ce înainte mai curând îl vestea?

Aș spune, că nu putem judeca, când este cineva mai aproape de Isus Cristos. Toate

acestea împreună sunt în dependență: Cristos ziua învăța, noaptea se ruga și la finalul vieții sale a suferit toate acestea forează drumul lui Isus Cristos, prin care ne arată adevărata față a lui Dumnezeu. El a avut un mare aport la vestirea, dar a fost și bărbatul rugăciunii și acum este în mod special omul suferind. În toate acestea intră tot mai profund în comuniune cu Cristos.

Sursa: Světlo, nr. 12/2005, pag. 6

Scrisoarea sf. Daniel Domboni despre sfântul Iosif **Pierluca Azzaro**

Chartum la 13 ianuarie 1875

Stimate,

vă rog să-mi iertați tăcerea mea



îndelungată.

Chiar dacă am mii de motive, care m-au împiedicat să vă scriu, celui mai bun prieten al meu și tatăl Africii Centrale, la fel ca și altor binefăcători și organizațiilor de binefacere și chiar și a tatălui meu,

Iconița lui Isus, a Mariei și a sf. Iosif pe care Daniel Comboni o purta mereu la el.

pentru tăcerea mea față de Dumneavoastră nu există nici un fel de scuză. De aceea, Vă rog să mă iertați, *peccavi tibi* (am păcătuit împotriva ta), și sper, că inima Dumneavoastră apostolică mă va ierta.

Când am organizat misiunea mea în Cordofan, am plecat în data de 17 noiembrie 1893 împreună cu Pr. Stanislav la drum în Chartu. În ziua de 25 noiembrie, în mijlocul pădurii bine împădurit cu copaci am căzut și mi-am

rupt brațul și articulația pumnului. A trebuit să mă opresc, dar apoi am plecat cu dureri inexprimabile pe cămila mea și la fiecare pas al ei m-a trecut o durere incandescentă. La Nil m-a așteptat un vaporeș pe aburi, pașa și guvernatorul general, pentru ca să mă ducă la locul misiunii. 82 de zile am fost dependent de pat, trebuia să-mi țin mâna pe o curea. Dar pentru că am depus jurământ față de sf. Iosif, patronul meu, că voi face acest drum, pentru a-i face bucurie, și apoi nu deocamdată nu i-am făcut nici o bucurie, când mi-am rupt mâna, l-am rugat pe apărătorul meu sf. Iosif, care este patronul tuturor țărilor negre, ca într-un an să plătească de atâtea ori 1000 franci, câte zile am fost obligat să port mâna în curea și nu am putut celebra sfânta liturghie. Pentru că au fost 82 de zile, am trimis apărătorului meu în banca cerească nota de plată a 82 000 franci și l-am rugat, ca să-i plătească. Acela, care este cel mai sărac, mi-a satisfăcut această cerere și a plătit nota încă înainte de scadență, și astfel m-a convins, că sfântul Iosif este și în cer regele cavalerilor. Și astfel am putut finalmente să construiesc casa, pentru călugărițele surori (care este la fel de mare ca și casa pentru bărbați în Gostner. (...)) Surorile s-au mutat aici cu școala, cu azilul pentru sclavi etc.). Și dacă s-a îngrijit atât de bine pentru ambele case în Cordofan și ambele în Chartum și prin aceasta de tot personalul catolic, nu am nici la vicariat, nici în Chartum, nici un fel de datorie. În afară de aceasta, am achitat cheltuielile pentru ambele caravane din Hahir, până la Chartum și Cordofan.

Din aceasta se poate vedea, cât de prețioase sunt harurile dragului nostru sfântul Iosif. Am sprijinit, de asemenea ambele case ale noastre din Kahir și ambele institute din Verona, pentru că opera Bunului Păstor, așa cum știți, câștigă puțin.

Când a plecat Pr. Stanislav, am rămas cu totul singur, chiar dacă mai ales în timpul vânturilor din deșert sunt bolnav, m-am îngrijit de partea

administrativă, de fabrică, de relațiile cu autoritățile. În 8 decembrie acel



minunat Don Pasquale,

reprezentantul misiunii din

Chartum, a început să

sângereze, când *in*

solemnibus (în timpul

solemnității) a citit evanghelia în limba arabă și a cântat Crezul, a coborât de la altar și a fost condus în camera sa. În decurs de trei zile a pierdut opt litri de sânge. Pe 11 decembrie i-am adus sfânta împărtășanie și i-am administrat sacramentul bolnavilor. Douăzeci de zile mai târziu se afla între viață și moarte apoi a venit o îmbunătățire multumită novejii Reginei țării negre și către sfântul Iosif și datorită ajutorului continuu a surorilor din Marseill și eu sper, ca după trei sau patru luni o va duce mai bine decât înainte. Se întărește văzând cu ochii. Are 35 de ani, a fost paroh și canonic la Corato și s-a îngrijit de 32.000 de suflete. Este un paroh exemplar. Cu siguranță vă puteți închipui disperarea mea.

Trebuia să duc o cruce imensă, dar Isus Cristos, Maria, Iosif și Pius al IX-lea, sunt refugiul meu. Mai ales marea mea consolare a fost pentru mine scrisoarea de la Congregația pentru răspândirea credinței, în care Eminența Sa, cardinalul prefect Franchi întâi, în numele Congregației să deschid o misiune la Nuba, mi-a explicat întrebarea scilicet și alte lucruri și a încheiat cu cuvintele, care au fost pentru mine mană sufletească în slăbiciunile mele: „Am în continuare acea bucurie să Vă transmit, că distincții mei

colegi nu fac economie de laude, atât timp cât este vorba despre zelul Dumneavoastră, cu care ați abordat misiunii de evanghelizare triburile barbare, și nu v-ați lăsat descurajat, nici în fața celor mai mari obstacole în convingerea, că nu Vă va lipsi ajutorul necesar...” (...).

Vă scriu bolnav din patul meu. Când îmi va fi din nou mai bine, Vă voi scrie.

Suissimus

Daniel Comboni

provicar apostolic

Sursa Světlo, nr. 12/2004, pag. 9

Buna vestire a Fecioarei Maria Gianni Sangali

Istorisirea sfântului Luca despre Buna Vestire către Fecioara Maria⁸, este fără discuție cea mai importantă dintre textele Noului Testament și este de asemenea cel mai cunoscut și cel mai îndrăgit text al tradiției creștine. Și realmente, această pagină a evangheliei ne impresionează și ne uimește ca o nouă veste, chiar dacă am auzit-o de nenumărate ori. Liturghia ne prezintă neobosit pentru meditație și pentru credința noastră, pentru că este un izvor inepuizabil și sens pentru drumurile noastre creștine.

Maria este prezentată ca un plan viu și oportun al creaturii cu planul lui Dumnezeu, ca o prezentare a faptului, care se va întâmpla, când cuvântul lui Dumnezeu se va întâlni cu ascultătorul, care va crede și va pune în practică cuvântul lui Dumnezeu.

Acest fragment ne povestește despre lucruri miraculoase, pe care le-a făcut Dumnezeu în Fecioara Maria. În câteva versuri este exprimat evenimentul central al istoriei mântuirii: Maria, o fată umilă de origine evreiască dintr-o regiune disprețuită, primește o veste

⁸ Lc 1,26-38

revoluționară de la înger, că trebuie să devină mama Mesiei. Este Mesia, despre care au vorbit prorocii, Mesia așteptat după sute de ani de către poporul său.



Ludovico Caracci (1555-1619 – Buna vestire

Maria crede în acest mesaj și se sacrifică lui Dumnezeu într-o deplină abandonare lui Dumnezeu: Sunt slujitoarea lui

Dumnezeu, să-mi fie mie după cuvântul tău. Sunt cuvintele credinței și ale iubirii, pentru a fi credibil un asemenea mesaj al îngerului.

Duhul Sfânt coboară la Maria, peste Maria se coboară umbra puterii Celui Preaînalt. Acela, care se va naște, va fi deci sfânt și se va numi Fiul lui Dumnezeu. La fel cum lumina indundă persoana, fără să o rănească, fără să o deranjeze, așa și Duhul Sfânt coboară asupra Mariei și Fiul devine realmente al ei, pentru că *la Dumnezeu nimic nu este imposibil. Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi.* Dumnezeu din Dumnezeu, lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Astfel se manifestă faptele demne de admirație ale lui Dumnezeu.

Meditația despre miracolele, pe care Dumnezeu le-a generat Mariei, ne ajută, să creștem într-o adevărată venerație. Venerația față de Fecioara Maria este un lucru foarte serios, este o obligație, la fel cum este oblitația de a iubi propria mamă, pentru că pe Maria ne-a dat-o Isus ca Mamă. Papa Paul al VI-lea a spus: „Nu este posibil să fi creștin și să nu fii în

același timp și marian.”(adică iubitor al Fecioarei Maria).

Venerația mariană trebuie să aprofundeze viața noastră spirituală, nu trebuie să cădem doar în anumite sentimente.

Un lucru trebuie să-l avem mereu în gând: că Maria este femeie. Maria este femeie, chiar dacă trupul ei a primit prin înviere din morți și ridicarea la cer daruri unui trup glorificat a



Fra Angelico: Buna vestire

lui Cristos. Maria este una dintre noi: simțim, că ne este apropiată, o apelăm ca la tronul înțelepciunii. Avem nevoie de lumină interioară, avem nevoie de adevăr, siguranță, de principii.

Atât de des ne gândim și greșim: ne gândim, că ne este clar, și cu toate acestea suntem în greșeală.

Sfântul Augustin spune: „Am avut spatele întors spre lumină și obrazul spre lucrurile luminate, așa că fața, cu care am văzut lucrurile iluminate, nu a fost luminată (Confesiuni, IV, 16).

Maria, întărește în noi adevărul. Maria, apără-ne de greșeli și rătăcirii. Luminează sufletul nostru, pentru ca să putem înțelege cu adevărat, curăță vederea noastră, pentru a putea vedea cu adevărat. Dă ne darul să ne putem bucura de adevărata înțelepciune. Învață-ne să admirăm, să ne entuziasmăm de adevărata înțelepciune. Învață-ne să admirăm, să ne bucurăm și să medităm, pentru a putea să purtăm în inima noastră lumina măreață a adevărului creștin.

Din Maria Ausiliatrice 4/2020

Sursa: Světlo, nr. 13/2004, pag. 4

Rugăminți pentru apărarea vieții nenăscute

Dumnezeule, Tată ceresc, tu ești Creatorul și Izvorul vieții. L-ai creat pe om după chipul și asemănarea ta cu suflet nemuritor chiar de la conceperea lui. L-ai trimis pe Fiul Tău Isus Cristos, care din dragoste pentru Tine și pentru oameni a dus până la Golgota crucea grea. Prin moartea lui reconciliantă pe cruce ai răscumpărat lumea de păcat. Prin suferința și învierea sa pentru toți oamenii, care îl mărturisesc, a fost pregătită o locuință în slava veșnică.

În timpurile noastre, în care mulți oameni, în nevoia lor spirituală nu au nici un sprijin, venim la tine și te rugăm cu insistență: Dă, ca lumea cu ajutorul Duhului Sfânt să regăsească respectul pentru poruncile tale. Prin Fiul Tău Isus Cristos, căruia i-ai dat toată puterea în cer și pe pământ, te rugăm în marea noastră nevoie de apărarea vieții nenăscute și a valorilor creștine de bază:

Dă, ca, copiii nenăscuți și mamele însărcinate, care sunt în nevoi, să fie acceptate în toate familiile și în societate.

Ajută mamele și tații să primească cu dragoste copiii lor și dă, ca în situațiile grele să găsească puterea și ajutorul, pentru a-i spune da copilului lor.

Vino, Duhule Sfânt, și sfințește inimile politicienilor și a medicilor, ca să cunoască, că viața umană este de neatins, de la concepția naturală până la moarte naturală. Dă tuturor oamenilor cunoașterea, că uciderea copilului nenăscut este un păcat greu împotriva poruncilor tale.

Dă tuturor persoanelor, care s-au făcut vinovate împotriva vieții, să regrete aceasta și să te roage pentru suferința și învierea Fiului Tău. Dă, ca pe toți cei afectați să-i primim cu dragoste și bunăvoință pentru a-i ajuta.

Dă putere și binecuvântare tuturor, aceluia care doresc să împiedice și să apere viața, și fiecare zi să-i îndeamni. Trimite Duhul Sfânt familiilor noastre, pentru ca să descopere și să învețe să apere demnitatea familiei.

Doamne Dumnezeule, tu ai sfințit căsătoria la rangul de sacrament și i-ai dat o valoare atât de deosebită. Întărește soții în fidelitatea lor și din familii un loc de rugăciune, siguranță, bucurie și iubire. Ajută părinții, să primească și să educe copiii în respect față de tine.

Dăruiește tuturor, celor care se pregătesc pentru căsătorie, respect reciproc și efort pentru curăție, pentru ca astfel ca astfel pregătiți să găsească în căsătorie fericirea vieții lor. Dă-le putere să respingă modele false de viață și să conducă în viață după exemplele sfinților tăi.

Dă copiilor noștri și tineretului în perioada această periculoasă credința creștină, care să pătrundă gândirea și faptele lor. Și dacă rătăcesc pe un drum fals, adu-i din nou la tine.

Isuse, tu ai avut întotdeauna pregătită pentru copii. Binecuvântează și apără în aceste timpuri pe toți copiii născuți și nenăscuți.

Maria, Mamă a vieții, ține mâna ta ocrotitoare asupra vieții umane.

Dumnezeule milostiv, Domn al vieții și al morții, tu ești Tatăl nostru și ne-ai luat pe noi de la începutul vieții noastre pământești în mâna ta. Ne iubești. Uplete inima noastră cu iubirea ta. Ne cutremură realitatea că sute de mii de copii trebuie să moară în sânul mamei lor. De aceea, pentru această mare nedreptate vrem să aducem împăcarea și cu ajutorul Sfântului Duh să ajungă la convertire. Dă, ca toți oamenii să poată trăi și muri demni ca oameni. Te rugăm prin Fiul Tău Isus Cristos, care împreună cu Tine viețuiește și domnește împreună cu Duhul Sfânt, Dumnezeu în toți vecii vecilor. Amin.

Nu uita niciodată:

Că, trăiești, nu este ideea ta, și că respiri, nu este hotărârea ta.

Nu uita niciodată:

Faptul că trăiești, este ideea altcuiva, și faptul că respiri, este darul Lui.

Nu uita niciodată:

Nimeni nu gândește, nu simte și nu se comportă ca tine, și nimeni nu râde cum o faci tocmai tu.

Nu uita niciodată:

Nimeni nu vede cerul, așa cum îl vezi tu, și nimeni nu a știut ceea ce ști tu.

Nu uita niciodată:

Fața ta este cu totul unică în această lume și asemenea ochi ai numai tu.

Nu uita niciodată:

Ești bogat, fie că ai bani sau nu, pentru că știi să trăiești. Nimeni nu trăiește, așa cum trăiești tu.

Nu uita niciodată:

Ești, pentru că ai fost dorit, nu ești copilul unui accident, a unei dispoziții sau al naturii, fără a avea în vedere, dacă cântecul tău de viață îl cânti în gamă minoră sau majoră. Ești gândul lui Dumnezeu, și totodată un gând genial.

Jürgen Werth

Sursa: Světlo, nr. 12/2003, pag.7- 8

Bucurați-vă în Domnul

Aelfred de Rivaulx

Nu mai este timp, ca să medităm despre milostivirea și bunătatea lui Dumnezeu. Este timpul milostivirii și al bunătății. Este timpul, când așteptăm pe Domnul Atotputernicul, care a fost și care va veni din nou ca atotputernic

De ce vine? Pentru a-l cunoaște, cei care nu-l cunosc; pentru ca să creadă în el aceia, care nu cred în el; pentru a avea frică de el aceia, care au fost fără frică de Dumnezeu, pentru a-l iubi aceia, care nu-l iubesc. Așa vine acela, care a mai fost aici prin bunătatea sa, pentru ca în acela, pe care l-am cunoscut

să cunoaștem omul, să credem în el ca în Dumnezeu, pentru a avea frică de el ca de cel puternic, pentru ca să-l iubim ca pe cel plin de bunătate. A apărut în slăbiciunile noastre ca omul în minunile sale ca Dumnezeu; ca puternic când alunga demonii, când primea păcătoșii; omenească a fost foamea lui, dumnezeiasca înmulțire a pâinilor; omenesc a fost somnul său în barcă, dumnezeiesc a fost porunca sa, pe care a dat-o mării. A fost uman, când murea, dumnezeiesc, când a înviat din morți. În puterea sa a alungat vânzătorii din templu, în bunătatea sa i-a primit pe vameși și pe păcătoși. Cu atotputernicia sa a fost frica demonilor, în bunătatea sa i-a luat apărarea destrăbălăteii. În fața măreției sale au căzut la pământ soldații, care au venit să-l aresteze, și în iubirea lui a vindecat slujitorul. Toate acestea aparțin de bunătatea primei sale veniri. Bunătatea lui la prima venire a fost atât de mare. Vreau să-i cânt: Doamne din milostivirea ta ai devenit om și ai luat asupra ta slăbiciunile noastre... Toate izvorăsc din milostivirea ta.

Sursa: Světlo, nr. 12/2003, pag. 10

„Scopul tuturor acțiunilor noastre este să fim eliberați de suferință și frică, și după ce am atins acest țel, furtuna sufletului se potolește - Epicur

Așteptăm sugestiile, criticile și comentariile Dumneavoastră, la adresa de e-mail: monimex_f@yahoo.com Tel.: 0722 490 485 sau 0742 519 115.

Dacă aveți adresă de e-mail, puteți să o transmiteți și vi se pot trimite pe e-mail aparițiile acestei Foi Parohiale.

TOTUL ESTE G R A T U I T!!!

Orice critică, orice sugestie sunt binevenite.

Vă mulțumim.

Traducerea: Iosif Fickl

Corectură: Maria Fickl

